

Martinus

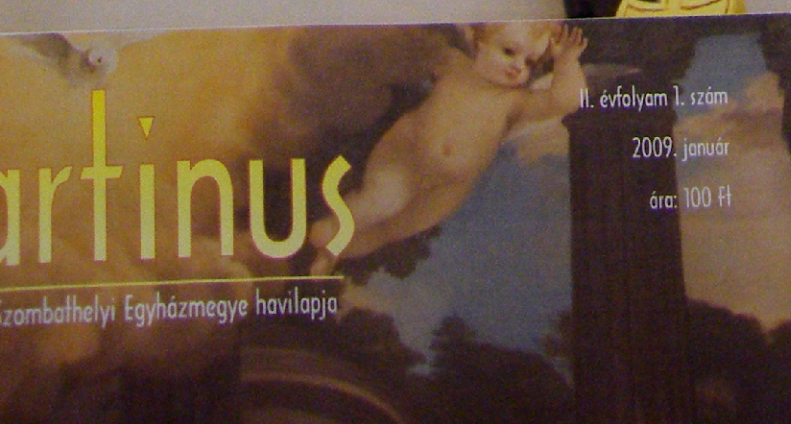
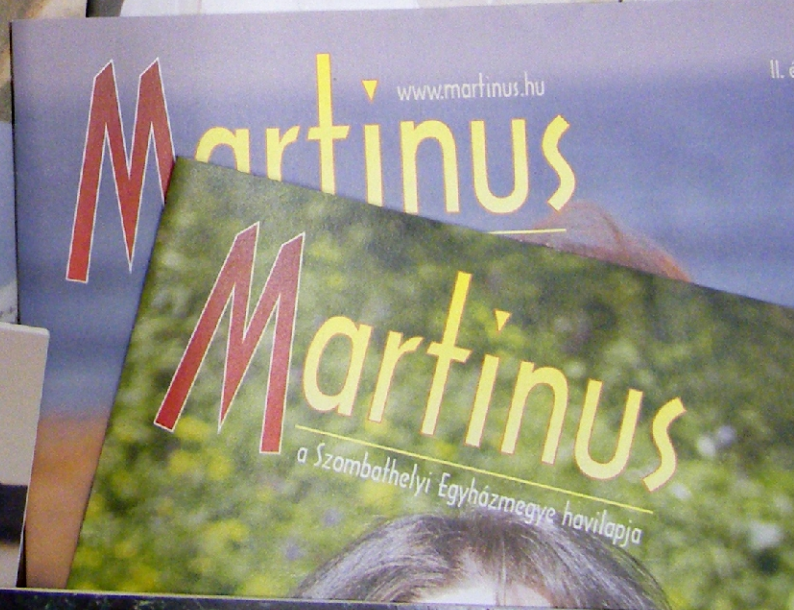
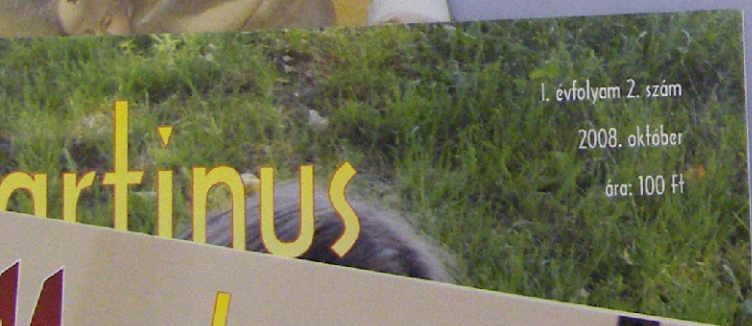
www.martinus.hu

a Szombathelyi Egyházmegye havilapja

II. évfolyam 9. szám

2009. szeptember

ára: 100 Ft

100 éves a szombathelyi Szily-szobor

Horváthné Simon Katalin

A Székesegyház fennállásának 100 éves jubileumát ünnepelte 1897-ben a Szombathelyi Egyházmegye. Ennek kapcsán az egyházmegye és a város részéről felvetődött az ötlet: „a nagynevű püspök emlékére szobrot emeltessenek”. Köberl János prépost-esperes javaslatára gyűjtés indult. 1901-ben a város képviselőtestülete a szobor felállítását sürgette, így országos gyűjtés vette kezdetét. Megalakították a szoborbizottságot, amelynek élére Éhen Gyulát választották. Ő, mint városfejlesztő, örömmel karolta fel a szobor ügyét. A szobor bronzba öntésére Tóth István szombathelyi születésű, budapesti szobrászművész kérték fel. 1907-ben véglegesítették a szoborminta tervét. Az 1909-es esztendő Szily püspök halálának 110. évfordulója volt. A szobor leleplezésének időpontját szeptember 5-re tűzték ki. Az ünnepség vasárnap délelőtt gyűléssel kezdődött a vármegyeházának dísztermében, azután a népes tömeg a Székesegyházba vonult püspöki szentmisére. A környéken 5-6 ezer ember várta azt a felemelő pillanatot, amikor lehull a szobrot betérítő lepel, és előtűnik Szily János bronzba öntött alakja. Ez délelőtt 11 órakor meg is történt. Az ünnepi ódák és köszöntők után a szobor átadása következett. Éhen Gyula, mint a szoborbizottság elnöke adta át a műalkotást Brenner Tóbiás polgármesternek. A szoboralkotó művész családjával együtt vett részt az ünnepségen.

„Mint a művész, ki alkotását befejezte; mint a munkás, ki munkáját elvégezte, nyugodt örömmel, lelkének magasztos derűjével szemléli fáradozásainak eredményét: úgy tűnik fel e szoborban Szily püspöknek alakja, amint szemlélve nagyszerű alkotásait, mintegy azt látszik mondani: Uram, a munkát, melyet rám bízál elvégeztem...” (Forrás: Szombathelyi Újság, 1909. szeptember)

Tartalomjegyzék

- 2. oldal** 100 éves a szombathelyi Szily-szobor
- 3. oldal** Az első születésnap
- 4. oldal** Katolikus Click
- 5-7. oldal** Rövid hírek, tudósítások – A plébániák hétköznapijai
- 8-9. oldal** Martinus születésnap – Egyházközségi tudósító-munkatárs hálózat; Rólunk írták...
- 10. oldal** A szalézi szerzetesek letelepedése Szombathelyen – 80 éve történt
- 11. oldal** Csúcs és forrás – A bevonulási ének, az oltárhódolat, a keresztvetés és a liturgikus köszöntés; A kegyes hazugság
- 12. oldal** Gyerekek – Jelmépek - A gyertya; Emanuelle nővér, a kairói rongyszedők barátja; Szent vagyok, de hogy hívnak?
- 13. oldal** Ministránsok – Becsengettek...; A ministráns tüzparancsolat; Keresztrejtvény
- 14. oldal** A hazai katolikus sajtó története
- 15. oldal** Könyvajánló – Hír + érték = Hírérték?; Fókuszban

9. oldal Martinus zarándoklat Bakonybélbe

Főszerkesztő: Kürnyek Róbert **Főszerkesztő-helyettes:** Teklits Tamás **Szerkesztők:** Déri Péter, Horváth István Sándor, Marx Anna, Mátyás Zsófia, Paksa Balázs, Pezenhófer Brigitta
Nyomdai munkák: Kapitális Kft. **Felelős vezető:** ifj. Kapusi József
Kiadó: Martinus Könyv- és Folyóirat Kiadó 9700 Szombathely, Berzsényi Dániel tér 3.,
 Telefon: 94/513-191, E-mail: info@martinuskiado.hu, Internet: www.martinuskiado.hu
Felelős kiadó: Teklits Tamás igazgató **ISSN 2060-145X**

Az újságban található cikkek a forrás megjelölésével szabadon felhasználhatók. A kiadvány újrahasznosított papírra készült.

Az első születésnap

Kürnyek Róbert

A katolikus szellemiségben működő tömegkommunikációs eszközök szerte a világon azért működnek, hogy a krisztusi örömhírt minél több emberhez elvigyék, valamint hogy az Úr értékrendjét képviseljék. Egyházunk mindig új és új utakat talál, amelyeken keresztül Krisztus missziós parancsának eleget tehet. Ezért működik a nyomtatott vagy elektronikus katolikus sajtó: újság, internetes honlap, rádió vagy televízió formájában. Egyrészt a katolikus hívőket és közösségeket szeretné összekapcsolni, egymás életét közelebb vinni egymáshoz, másrészt mindig új tagokat szeretne megnyerni Krisztus ügyének saját szolgálata által.

Ez volt a Martinus megalapításának is a célja. Havilapunk a jelen lapszámmal első születésnapjához érkezett. Az elmúlt évben beszámoltunk az Egyházmegye és a plébániák életének eseményeiről, bemutattunk egyház-községeket és kisközösségeket, hiteles és érdekes embereket. Szórakoztattunk és elgondolkodtattunk, kicsikhez és nagyokhoz egyaránt szóltunk. Elmentünk az olvasókhöz, a televízióban és az interneten is megjelentünk, legutóbb pedig könyvkiadásba fogtunk.

Mindez azonban egy komoly csapatmunka eredménye: az isteni Gondviselés adja a lehetőséget és az áldást, az Egyházmegye a technikai feltételeket, a szerkesztőség tagjai idejüket és kreativitásukat, a lelkipásztorok és munkatársaik az információkat és a terjesztési munkát, míg az olvasók anyagi és erkölcsi támogatásukat. Mindnyájuk együttműködését és segítségét hálásan köszönjük!

E számunkban ízelítőt adunk a magyarországi katolikus sajtó működéséből, hogy segítsük a tájékozódást abban a világban, mely a különféle adatok és hírek tengerében oly sokszor elveszíti a lényeges és hiteles információforrást.

XVI. Benedek pápa szavait mi is irányt mutatónak tartjuk:

„Érezzétek az elkötelezettséget arra, hogy megjelenítsétek a kommunikációs és információs világ kultúrájában azokat az értékeket, amelyekre életetek épül! Az egyház történetének kezdetén az apostolok és azok tanítványai a görög-római világba vitték Jézus örömhírét: akkor abhoz, hogy az evangelizáció eredményes legyen és megvalósuljon szándékuk, hogy megérintsék az emberek szívét és értelmét, arra volt szükség, hogy alaposan megértsék az akkori pogány népek kultúráját és szokásait. Ugyanígy ma, Krisztus hírüladása az új technológiák világában feltételezi azok alapos ismeretét, majd azt követően megfelelő használatát. ... Vállaljátok lelkesen az evangélium hírüladását kortársaitok között! Ismeritek félelmeiket és reményeiket, lelkesedésüket és csalódásukat: a legértékesebb ajándék, amit adhattok nekik az, hogy megosztjátok velük Isten „jó hírét”, aki emberré lett, szenvedett, meghalt és feltámadt, hogy üdvözítse az emberiséget. Az emberi szív olyan világra vágyik, ahol szeretet uralkodik, ahol az ajándékokat az emberek megosztják egymással, ahol az egységet építik, ahol a szabadság az igazságban nyeri el valódi jelentését, és ahol minden ember identitása egy egymást kölcsönösen tisztelő közösségekben valósul meg. A hit ezekre a vágyakra választ tud adni: legyetek ennek hírnökei!”

Szeptembertől kaphatók

Szombathelyi Egyházmegyei Kalendárium 2010

(180 oldal – 450 Ft)

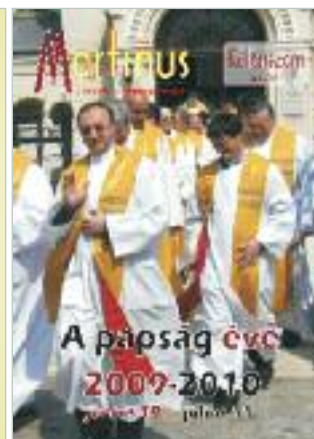
Martinus „A papság éve” különszám

(32 oldal – 200 Ft)

Szombathelyi Egyházmegyei Falinaptár 2010

(1 lapos, A3-as méretű – 25 Ft)

A kiadványok megvásárolhatók
a Szombathelyi Egyházmegye templomaiban.

Katolikus Click

Horváth István Sándor

A közérthetőség kedvéért előrebocsátom, hogy a címben szereplő idegen szó nem egy másoktól elkülönülő, bennfentes csoportra (klikk) vonatkozik, hanem a számítógépes világban jól ismert „kattintás” jelenti, amelyet egy egérnek nevezett eszközzel szokás végezni. A katolikusok között egyébként sem szokás klikkeket alakítani, s a kommunikációval foglalkozó katolikus szakemberek köre is jócskán túllépte már egy szűk klikk kereteit.

Nagy meglepetést okozott világszerte, amikor 2009. január 23-án a Vatikán elindította a YouTube videómegosztó portálon saját csatornáját, amelyen a Katolikus Egyház központjának eseményeiről, valamint a Szentatya tevékenységéről tájékozódhatnak az internet használói. A kezdeményezés nagy elismerést váltott ki a médiaszakemberek részéről, ami annak a jele, hogy az Egyház a hagyományos és általa megszokott, s eddig is használt információközlési formák mellett egy új lehetőséget is talált, amelyen megkívánja szólítani a híveket és az Egyházhoz nem tartozókat egyaránt. Ezen alkalommal XVI. Benedek pápa többek között a következőket mondta: „Az internet olyan digitális kontinens, amelyen az evangelizáció mindenekelőtt a fiatalok, a digitális generáció feladata”. A Szentatya arra buzdította a fiatalokat, hogy az internetet az evangélium hirdetésére használják.

A Katolikus Egyház legfőbb vezetőségének említett kezdeményezését az elmúlt évek során már több hasonló, alulról szerveződő projekt előzte meg, amelyek pozitív fogadtatása előmozdította, hogy a hivatalos Egyház is felgyorsított tempóban induljon az internet útján. Az internet egész világot beszövő területén ugyanis igencsak felgyorsult a sebesség, s ez nem csak az adatok átvitelére vonatkozik, hanem az új technológiák megjelenésére is igaz. Bár vannak rövid életűnek bizonyuló, s csupán néhány hónapig divatos próbálkozások, mégis sok elképzelés hasznosnak bizonyul, amelyeknek előnyeit felhasználók milliói élvezik szerte a világon. A felhasználók köre pedig az internetfüggő misszionáriustól a hetvenedik születésnapjára unokáitól számítógépet ajándékba kapó, az e-mailezéssel idős korban megismerkedő néniig vagy bácsiig meglehetősen széles.

Ha valaki arra kíváncsi, hogy milyen a mai világ katolikus szemmel nézve, állandóan friss információkat kaphat például a H₂O internetes hírportálon, hogy éppen a legújabb kezdeményezést említsem e területen. A katolikus hívők öröme és kifejezetten az ő igényeire szabva működik már az interneten a YouTube mintájára GodTube videómegosztó, s nemrégiben elindult a Cathoogle keresőprogram is, amely a találati eredmények között nem jeleníti meg a katolikus értékekkel és erkölccsel össze nem egyeztethető weboldalakat, jelentősen megkönnyítve ezzel a vallásos emberek gondtalan szörfözését. Az említett példák mellett milliónyi hasonló lehetőség szolgálja már, hogy az Egyház az internet közegében is teljesíteni tudja küldetését, az evangélium terjesztését.

Az internettel foglalkozó papok és katolikus világiak korai ébredésének köszönhetően a Magyar Katolikus Egyház sincs lemaradva az elektronikus sajtó területén. Minden magyarországi egyházmegyének, köztük természetesen a szombathelyinek is van már saját honlapja, s egyre több plébánia, szerzetesközösség, illetve más egyházi szervezet tartja fontosnak az internetes megjelenést. Számos család- vagy ifjúsági közösség tagjai saját levelezőlistán tartják egymással a kapcsolatot.

Be kell látnunk, hogy manapság a fiatalok nem a Bibliát lapozgatják egész nap, hanem a neten keresgélnek. Ezen a fórumon kell tehát felkínálni számukra a krisztusi tanítást. A cél világos: egy kattintásra olvasható legyen az evangélium üzenete.

A Szentlélek minden korban segítette az evangélium hirdetését. Ma is sugall számunkra jó ötleteket és segíti is azok megvalósítását, hogy a keresztény értékek jelen legyenek a világhálón.

Erdélyi gyermekek látogatása

Csamáriné Tóth Ildikó / Martinus

Július 20-26. között nagy szeretettel fogadott az otthonába becehelyi és petriventei egyházközségünk tíz családja hozzánk ellátogató erdélyi gyermekeket. A családok életében való részvétel mellett sok közös programot szerveztünk: kézműves foglalkozások, lovaglás, múzeumlátogatás, balatoni kirándulás, hegyi keresztút, táborútz. A közösen megélt élmények az egyéni és családi felajánlásoknak és segítségnek voltak köszönhetőek. A közösen együtt töltött idő erősítette családjaink és alakulóban lévő családok közösségünk szeretetét és erejét.

MÉCS családközösségek VI. európai találkozója

Szilasi és Pászner házaspár / Martinus

Július 20-24. között a Pannonhalmi Apátságban került megrendezésre a MÉCS családközösségek VI. európai találkozója. Egyházmegyénkből a kőszegi és a zalaegerszegi hívek vettek részt a táborban. Külön lelki élményt nyújtottak a mindennapos szentmisék és a vendég atyák cselekvésre ösztönző prédikációi. A lelki előadások után a családok tanúságtétele során útmutatást kaptunk arról, hogyan lehet megújulásra törekedni a mindennapokban. Buzdítást kaptunk arra is, hogy jelen kell lennünk a világban, és tanúságot kell tennünk keresztény hitünkről.

Cserkész tábor Nicken

Kovács Petra / Martinus

Július 25-től Nicken került megrendezésre a vépi 1300. számú Brenner János Cserkészcsapat első saját tábora. A különféle programok nagy része a Honfoglalás korához kapcsolódott. Kalmárjáték, akadályverseny, honfoglalás-kori esküvő, íjászat, bátorságpróba, számháború, kézműves foglalkozás és méta színesítette a gyerekek napjait. A táborral egy időben volt a nicki templom búcsúnapja, Anna-nap is, így részt vettünk a búcsú szentmisén. Egész napos túránk célpontjául pedig Ostffy-asszonyfát választottuk.

Családi táborozás Bázakerettyén

Horváthné Vértesi Mária / Martinus

Július 25-31. között immár tizedik alkalommal rendezte meg családi táborát a szombathelyi Szent Kereszt Lelkészség házasközössége a bázakerettyei iskolában. A szervezők az „Egy az Isten mindnyájunk atyja, aki mindennek fölötté van, mindent áthat és mindenben benne van” idézetet választották a tábor mottójául. Az elmúlt évekhez hasonlóan minden napot a „Szent sátor” előtt megtartott szentmisével kezdték, majd a délelőtti változatos programokkal, beszélgetéssel, erdei keresztúttal, kisvasutazással, a délutánok pedig pihenéssel, sportolással teltek.

A Szombathelyi Egyházmegye ifjúsági tábora

Pados Katalin / Martinus

Július 26-31. között rendezték meg a Szombathelyi Egyházmegye ifjúsági táborát Órimagyarósdon. Dr. Veres András püspök atya is meglátogatta a táborozókat, akit nagy örömmel és szeretettel fogadtak. Az egyházmegye különböző részeiből érkező fiatalok megismerkedtek Assisi Szent Ferenc életével és tanításával. A résztvevők bepillantást nyertek Ferenc korának mindennapjaiba: egy hagyományőrző társaság segítségével lovagi tornán vehettek részt, kézbe vehették a lovagok fegyvereit és használati tárgyait, valamint középkori táncokat is tanultak.

Alapkőletétel Zalabesenyőben

Déri Péter / Martinus

Zalaegerszeg besenyői városrészében július 26-án, vasárnap, Dr. Veres András megyéspüspök úr a 18 órai szentmise után ünnepélyes keretek között elhelyezte az épülő új templom alapkövét. A műemléki védettségű besenyői temetőkápolna nehéz megközelíthetősége és kis mérete egyre sürgetőbbé tette a városrészben egy templom építését. Az épülő templom védőszentje Szent Anna lesz. Az előzetes tervek szerint az új templomot a 2010-es esztendő végén szenteli fel a megyéspüspök.

Szent Kristóf napi járműmegáldás

Rába Balint / Martinus

Július 26-án, a vasárnapi szentmise után a jánosházi hívek gépjárműveikre, illetve az utazókra kérték Isten áldását. Az ünnepség a Magyar Autóklub regionális szervezetével együttműködésben valósult meg. Az áldást kérőkhöz a szervezet képviselőjében Honfi József szólt. Felhívta a figyelmet a közlekedés során tapasztalható problémákra, és kért mindenkit arra, hogy Istenben és az ő áldásában bízva tegyen meg mindent azért, hogy a közlekedés során is legyünk segítségére egymásnak.

A répcelaki hittanosok tábora Kőszegen

Horváth Péter / Martinus

Július 27-e és augusztus 1-je között a répcelaki Szent István király Plébánia hittanosai Kőszegen táboroztak, ahol új plébánosuk, Aigner Géza atya mutatta be a szentmisét, és találkozhattak Kovács Richárd diakónussal is. Esténként közös imádságon vettek részt a táborozók. A hét folyamán a gyerekek csoportos feladatokkal szórakoztatták egymást: különböző evangéliumi történeteket dolgoztak fel és adtak elő színdarab formájában. Kirándulásra is szántak időt: ellátogattak egy szabadidőparkba, az Óház-kilátóhoz és a Kálváriára.

Gencsapáti és perenyei gyalogos zarándoklat

Dr. Asbóth Mária / Martinus

Idén az elmúlt évekhez képest kicsit később – július 29-én – vágtunk neki a hagyományos, gyalogos zarándokútnak. A csapat magját az évek óta hűségesen kitartó gencsiek, perenyeiek, néhány szombathelyi és Szombathely környéki, valamint Zala megyei hívő alkotta. A „törzskar” az évente gyarapodó „újjoncokkal” – Miszori Zoltán székesegyházi plébános vezetésével – a kőszegi Jézus Szíve-templom elől indult a négy napos, 160 km-es távgyaloglásnak. A legfiatalabb zarándok egy 9 éves fiú volt, a legidősebb pedig egy 73 éves nagyszülő.

A Batthyányak és az Egyház című konferencia

Dr. Gyürki László / Martinus

Augusztus 6-án *A Batthyányak és az Egyház* címmel konferenciát tartottak Kőrmenden, amelynek témái kapcsolódtak a „Kegyurak, mecénások és az Egyház” című kiállításához. Az érdeklődéssel hallgatott előadások a Batthyány család egyes tagjainak Egyházban betöltött szerepéről szóltak, de szó esett – a II. világháború során majdnem teljesen elpusztult – kőrmendi Batthyány-Strattmann Könyvtár egykori vallási műveiről, a Rohonc-Szalónoki uradalom vallási életéről és a kőrmendi kastélykápolna történetéről is.

Gyalogos zarándoklat Pinkakertesre

Horváth Viktória / Martinus

Augusztus 15-én került sor a Kőrmendi Kolping Család Egyesület szervezésében az idei pinkakertes (Maria Weinberg) gyalogos zarándoklatra, amelyet Dr. Veres András szombathelyi megyéspüspök is megtisztelt jelenlétével. A gyalogosok reggel 6 órakor indultak a kőrmendi Szent Erzsébet plébánia-templomtól. A lelkes csapat, amely 176 főt számlált, 11 óra körül érkezett meg Maria Weinberg-be. A 11 órás ünnepi püspöki szentmisére nem csak az egyházmegyéből érkeztek hívek, hanem az egész ország területéről.

Elkészültek a felsőcsatári templom új ablakai

Fodor László / Martinus

Az 1852-ben épült, és 1936-ban felújított templom ablakai már annyira tönkrementek, hogy cseréjük halaszthatatlanná vált. Az egyházközség a templom felújítására és karbantartására létesült Szent István Alapítvány pénzügyi támogatásával most az ablakcserét végeztette el. A templom külön díszes lett a templom védőszentjét, Szent Miklós püspököt ábrázoló bejárat fölötti nagy, színes ólomüveg ablak. A kép Komondi Ildikó alkotása. Várhelyi Tamás plébános atya augusztus 16-án, vasárnap a szentmise keretében minden közreműködőnek köszönetét fejezte ki.

Egyházközségi tudósító-munkatárs hálózat

Tekliits Tamás

Egy éves lett a Szombathelyi Egyházmegye havilapja, a Martinus. A tavalyi évben indult el az a kezdeményezés, hogy minden egyházközségben legyen egy vagy több olyan világi tudósító munkatárs, aki a szűkebb környezetében történt egyházi eseményekről néhány képpel és egy rövid cikkel tájékoztatja egyházmegyei honlapunk látogatóit és havilapunk olvasóit. Örömmel számolhatunk be arról, hogy sok helyen sikerült olyan lelkes munkatársakat találni, akik örömmel osztják meg velünk élményeiket, örömeiket és bánataik egyaránt. Ők azok, akik magukévá tették a Martinus „Rólunk szól” jelmondatát, az ő önzetlen és fáradhatatlan munkájuk nélkül tartalmilag szegényebb lenne honlapunk és havilapunk is. Köszönjük szépen a segítségüket!

Születésnapi számunkban arra kértük a leggyakrabban tudósító munkatársakat, hogy osszák meg a kedves olvasókkal gondolataikat önként vállalt sajtóapostolkodásukkal kapcsolatban.

Miért érzi fontosnak, hogy beszámoljon egyházközségük egyházi eseményeiről?

Aki a Martinus eddig megjelent számait fellapozza, illetve a honlapon barangol, abban az élményben lehet része, hogy mintegy filmként idéződnek fel előtte az eltelt esztendő egyházmegyei történései, e kiterjedt közösség életének jelentősebb epizódjai, emlékei. A krónika képei apró mozaikokból, az egyházközségi tudósításokból bontakoznak ki időről-időre, s alkotnak egységet. Tapasztalatom szerint a plébániai híradások is akkor válnak színesebbé és mozgalmasabbá, ha egy felelős személy koordinálásával, a híveket összefogó, s a diákoknak is széles teret kínáló team készíti. E feladatmegosztás ugyanis Szombathely–Oladon inspiráló hatású. Miközben az üzenetáramoltatás és a kapcsolatépítés folyamában mások szokásaiból, hagyományaiból számtalan ötlet meríthető. Akár majdan az utókor számára is, hiszen a hosszú évtizedeken keresztül megőrzött újsággyűjtemények nemcsak a történetkutatóknak szolgálnak forrásul, hanem letűnt idők hangulatát, gondolkodásmódját, értékeit is konzerválják. Minél többen vállalják fel tehát a sajtóapostolkodás örömét, annál gyümölcsözőbb lesz a tavaly megkezdett, s az újságoldalakon és a honlapon már tükröződő közösségi munka, amelyhez érdemes csatlakozni. *(Bódi Mária, Szombathely–Olad)*

Általában két témában tudósítottam a honlap olvasóit: egyrészt az egyházközség eseményeiről, másrészt az egyházmegye hitoktatóinak közös programjairól. Fontosnak tartom, hogy az értékes információkat, különösen a pozitív eseményeket hírül adjuk, mert a világi média szinte csak negatív történésekkel bombázza hallgatóit. *(Salamon Viktória, Szombathely–Székesegyház)*

Milyen visszhangja van ezeknek – a honlapon és az újságban megjelenő – tudósításoknak?

Falun elsősorban az „írott híreknek”, a Martinus újságban megjelent írásoknak van visszhangjuk, az internetes oldal felkeresése kevésbé gyakorlat... Ha a becsehelyiek olvasnak saját magukról, közösségeikről, az mindig öröm számukra. Mások jó példája pedig követendő célként jelenhet meg. *(Simonné Benkő Edit, Becsehely)*

A visszhangja meglepő, és örömteli volt számomra az első beszámoló után. Nagyon jó érzés, hogy egészen távolról is érkezik pozitív visszajelzés, gratuláció, kérdés az egyházközség munkálkodásával kapcsolatban. Éppen ez erősített meg abban, hogy fontos dolgot végzek, végzünk! *(Hencz Jánosné, Celldömölk–Alsóság)*

Mit üzen azoknak az egyházközségeknek, akik eddig még nem adtak hírt önmagukról?

Egy egyházközségi tudósító munkája nem lehet független az adott közösség plébánosától. A híradás léte vagy nem léte nagyban függ a lelkipásztor média beállítottságától. Bár nem hiszem, hogy a médiumokban való megjelenésen áll vagy bukik egy egyházközség lelki élete, de ha megosztják a társadalom szélesebb rétegével is azt az örömet, amelyet valamely közösségi eseményük kapcsán átéltek, gazdagabbá és még emberközelibbé tehetik Egyházunk életét. *(Lendli Erzsébet, Szombathely–Szőlős)*

Szép feladat tudósítani magunkról. Jó viszontlátni programjainkat a nyomtatott sajtóban és az interneten. Mindenkit csak biztatni tudok, hogy vállalja azt a nemes tevékenységet, hogy Jézus Krisztus szócsöve legyen a tudósítások által. *(Székér Beáta, Milejszeg)*

Martinus példányszámok

200 db

Jánosháza és filiái

195 db

Szentpéterfa és filiái

150 db

Szombathely-Szentkirály és filiája

110 db

Körmend és filiái

100 db

Becsehely és filiái

Szombathely-Székesegyház

Kőszeg és filiái

85 db

Ják és filiái

80 db

Celldömölk-Alsóság

Rólunk írták...

Születésnapunk kapcsán újságíró munkatársakat kérdeztünk meg a katolikus sajtó jelentőségéről és a Martinus-szal kapcsolatos tapasztalataikról.

Már a Martinus alapításakor is életrevalónak tartottam a kezdeményezést: első kézből, hiteles forrásból tájékoztatni az egyházmegyei hitélet iránt érdeklődőket, s az események bemutatásán túl rávilágítani azok hátterére, egyházi szemszögből reflektálni a nagyvilág történéseire. Meglátásom szerint a Martinus teljesíti e speciális küldetést. Teheti ezt azért, mivel nyitottság, a társadalom problémái iránti érzékenység jellemzi a Szombathelyi Egyházmegyét, ahol a papság jó része partnere az érdeklődő sajtónak, s örömmel él a tömegtájékoztatásban rejlő lehetőségekkel. Ha úgy tetszik, kilép az Egyház a templomokból, társadalmi szerepvállalása, véleményformáló képessége egyre növekszik – ezt tapasztalom az egyházmegyében, s ennek a folyamatnak szerves része a Martinus megjelenítése is.

A további együttműködés reményében ezúton is üdvözlöm a születésnapos havilap munkatársait!

Horváth A. Attila (újságíró, Zalai Hírlap)

* * *

Először is szeretnék gratulálni az újságnak. Az első születésnaphoz illetve a színvonalas cikkekhez.

Nekem nagyon tetszik, hogy nem csak Szombathelyről, hanem az egész egyházmegyéről jelennek meg írások a lapban. A fiatalos, közvetlen stílus szintén közelebb hozza az emberekhez az újságot. Nagyon érdekesek az állandó rovatok, olyan embereket ismerhetünk meg testközelből, akikről már sokat hallottunk. Én legtöbbször az interneten a www.martinus.hu oldalon olvasom el a cikkeket. Nagyon jó, hogy erre az oldalra minden írás felkerül, illetve hasznos a hírlevél is. Azt kívánom, hogy haladjanak tovább ezen az úton még sokáig. Boldog első születésnapot!

Huszár Judit (az MTV munkatársa, a 97,1 Rádió Szombathely műsorvezetője)

* * *

Kilenc éve dolgozom újságíróként az Új Ember katolikus hetilap szerkesztőségében. „Teológus diplomával” és „felsőfokú újságíró szakképesítéssel” rendelkezem a végzettséget igazoló oklevelek szerint. Bizonyítványaimat újraolvasva önvizsgálatra indítanak e kínosan fellengzős szóösszetételek. Munkám során elmélyedtem-e Isten ismeretében, hogy hitelesen közvetítem őt írásaimban, illetve törekedtem-e a szakmai korrektségre? E két kérdés összefügg, s úgy hiszem, hogy ennek megértése a hazai egyházi média jövőjének (is) az egyik kulcskérdése.

Köröszy László (újságíró, Új Ember)

Martinus zarándoklat Bakonybélbe és Veszprémbe

2009. október 23-án, pénteken indul első belföldi Martinus zarándoklatunk. A bakonybéli bencés templomban szentmisén veszünk részt, majd megtekintjük a monostorhoz tartozó arborétumot és ellátogatunk a Borostyán-kúthoz is. Veszprémbe pedig betérünk a Szent Mihály-székesegyházba. A részvételi díj 4000 Ft, amely az útiköltséget és a belépők árát tartalmazza. Felszállási lehetőség Szombathelyen és Zalaegerszegen.

Bővebb információ és jelentkezés a 94/513-191-es telefonszámon és az info@martinuskiado.hu e-mail címen. Mivel csak egy autóbusszal indulunk, ezért az üres helyeket a jelentkezés sorrendjében töltjük fel.

Előfizetési lehetőség

Szeptembertől már nemcsak az egyházmegyén kívül, hanem az egyházmegyében is lehetőség nyílik arra, hogy az érdeklődők előfizessenek havilapunkra.

Amennyiben Ön is szeretné havonta postán megkapni legfrissebb számunkat, akkor ezt az igényét kérjük jelezze a Martinus Kiadó 9700 Szombathely, Berzsenyi Dániel tér 3. postacímen vagy az info@martinuskiado.hu e-mail címen.

Az előfizetés postaköltséggel:
3 hónapra 630 Ft,
6 hónapra 1260 Ft,
12 hónapra 2520 Ft.

A Szalézi szerzetesek letelepedése Szombathelyen – 80 éve történt

Horváthné Simon Katalin

A szaléziak szombathelyi letelepítését sedeni Ambrozy Teréz bárónő kezdeményezte 1920-ban, akkor találkozott először személyesen magyar szalézi atyával és elhatározta: „Ha térdig koptatom is a lábam, betelepítem őket Szombathelyre.” Terve egy fiúinternátus létesítése volt szalézi atyák felügyeletével. Gyűjtést indított: kihasználta széleskörű rokoni és baráti összeköttetéseit, mindenkit megállított, mindenhová bekopogott, a megyéspüspökhöz is. Gróf Mikes János főpásztor örömmel adta engedélyét a gyűjtéshez és megengedte, hogy erre a célra a Székesegyházban egy külön adományperselyt helyezzenek el. Az egyházi személyek mellett a város nagynevű személyiségei is támogatták elképzelését.

Amikor összegyűlt egy jelentősebb összeg, a bárónő felkereste dr. Szabó István városi főügyészt és segítségét kérte a további ügyekben. Ambrózy bárónő a fiúinternátust a szombathelyi vasútállomás környékére tervezte, de a főügyész meggyőzte őt arról, hogy az intézetet a Perinthez közel eső területen kellene felépíttetni, mivel az ott élő emberek sokkal jobban rászorulnak a szociális és anyagi támogatásra, mint a város más részein élők. Mikes püspök is bekapcsolódott a gyűjtésbe, cikket íratott a szaléziakról a Vasvármegye újságban, és körlevélben kérte az egyházmegye papságát, hogy segítsék a gyűjtést. 1926-ban Dr. Vass József népjóléti miniszter egyik beszédében elmondta, hogy szeretne Szombathelyen valamilyen katolikus intézményt létrehozni. Az egyházközségi tagok figyelmébe ajánlották a bárónő és Mikes püspök által felkarolt szalézi ügyet. Vass miniszter az első építési terveket kicsinek találta – el sem fogadta – és kijelentette: „Nagyobb szabású művet akarok létrehozni Szombathelyen. Az egyházközségtől csak a terület bekerítését kérem, a többi majd én megszerzem az államkincstártól.”

Elkészült az új terv, azt követően az egyházközség megalapította az építőbizottságot, és megvásárolták a telket. A Püspökvárban Mikes püspök elnökletével ösz-

szeült az építőbizottság. A főpásztor határozatként mondta ki, hogy az egyházközség a tanoncotthon vezetését a Szaléziakra bízza. 1928. június 26-án megkezdődött az építkezés. Az épületet Brenner János építésmérnök tervezte, a munkálatokat is ő maga vezette. Az építési vállalkozó Kopfensteiner Manó volt. Az internátus tizennégy hónap alatt felépült. Hivatalos neve – az egyházközség kérésére és Vass miniszter bele-

egyezésével – Római Katolikus Egyházközség Dr. Vass József Tanoncotthon lett.

1929. augusztus 22-én érkezett Szombathelyre Ádám László szalézi szerzetes az intézet első igazgatója és az első plébános, Koller József atya. A kispapok és rendtársak szeptember elején költöztek be. Az oratórium még abban a hónapban megnyitotta kapuit. Kezdetben 220, pár év múlva már 500 növendéket tartottak nyilván. A tanoncotthonban 110 férőhely volt. A szerzetesek a tanoncnevelés mellett a környék munkáscsaládjainak fiúgyermekével is foglalkoztak. A nagy munkabírású Ádám László atya, – miként Bosco Szent János (a szalézi rend alapítója) hetven évvel azelőtt Torinóban – ő is felkereste a Szombathelyen működő üzemeket és iparos mestereket, hogy ellenőrizze a tanoncok munkahelyi körülményeit.

1930. január elején megalakult a Szent Kvirin Szalézi Plébánia. 1932-ben elkezdődött a templom építése, addig a szentmiséket a szükség-templomban – a későbbi színházteremben – tartották. A kultúrház 1936-ban nyitotta meg kapuit. 1937-ben Ádám atya hívására – Grósz József megyéspüspök engedélyével – Olaszországból hazánkba jöttek, és letelepedtek a szomszédos Olad községbe a Szalézi Nővérek, akik az elemi iskolában tanítottak, délután pedig a környék leánygyermekével játszottak, és pár év múlva, az újonnan létesített napköziotthonos óvodában is felügyelték az apróságokat. 1938. június 4-én szentelték fel a templomot Szent Kvirin tiszteletére.

Csúcs és Forrás

A bevonulási ének, az oltárhódolat, a keresztvetés és a liturgikus köszöntés

Kürmyek Róbert

A bevonulási ének feladata, hogy a hívő közösség figyelmét az éppen kezdődő ünneplésre irányítsa, valamint felkészítse őket az ünnepi cselekmény bemutatására. Ez az ének a nap sajátos jellegét fogalmazza meg vagy pedig általánosságban az eucharisztikus ünneplésről szól.

Az oltár szimbológiája igen gazdag, hiszen már az Ószövetségben is oltárt állítottak azokon a helyeken, ahol Istennel találkoztak. Míg tehát kezdetben emlékeztető jelek voltak, később az áldozat bemutatásának helyei lettek. A Zsidókhoz írt levél szerint (13,10) az oltár maga Krisztus, amelyen keresztül megvalósul az Istennel való találkozás, és beteljesedik az áldozat. Tehát amikor a pap megcsókolja az oltárt, Krisztusnak adja át az Egyház jegyesi csókját.

A keresztvetés mai formáját a bencés szerzetesek terjesztették el a 8. századtól kezdve. Jézus feltámadása

óta a kereszt a dicsőség és a remény jele lett, amely Jézus áldozatára és az örök életre egyaránt emlékeztet minket. A liturgikus cselekmények kezdetén ezt a jelet rajzoljuk magunkra, tudatosítva, hogy nap, mint nap részesülünk a krisztusi áldozat kegyelmeiben, amelyek körülvesznek és átölelnek minket.

A liturgikus köszöntés három változata közül kettő Szent Páltól származik (2Kor 1,2 és 2Kor 13,13), míg a harmadik, a leggyakrabban használt Rut könyvéből (2,1). „*Az Úr legyen veletek!*” – köszöntés amellet, hogy jókívánságként is értelmezhető, emlékeztet bennünket a liturgiáról szóló zsinati dokumentum már tárgyalt 7. pontjára, amely Krisztusnak a liturgiában való valóságos jelenlétéről tanít. Az Úr jelen van övéi körében, s a liturgia vezetője erre a jelenletre figyelmezteti az összegyűlt közösséget, illetve azt kívánja, hogy Krisztus jelenléte megtapasztalható legyen a jelenlévők életében.

A kegyes hazugság

Részlet Madame Katharina Tangari: *Történetek Pio atyáról* című könyvéből. (Étalon Kiadó / 2009/ 180 oldal + 16 oldal fotó / méret: 134x190 mm / cérnafűzőtt, puhafedeles / fogyasztói ára: 1990 Ft.)

Egyik gyónásom alkalmával elmondtam Pio atyának, hogy „*udvariasságból hazudtam*”, pontosabban olyan hazugságra ragadtattam magam, amely sajnos kényelemből könnyen kicsúszik az ember száján, amikor a hazugság udvariasabb és hasznosabb az igazságnál.

Pio atya nyomban így felelt: – Milyen udvariasság az, amelyen keresztül hazugsággal sérted Istent?

Tovább beszélt, és a maga utánozhatatlan módján értette meg velem, hogy semmilyen udvariasság vagy kényelem nem igazolja az Istent sértő hazugságot.

Azóta sem feledtem el rövid és szigorú érvelését az igazság mellett, és megtanultam, hogy soha, semmilyen indokkal ne másítsam meg az igazságot.

Pio atya minden gyónás alkalmával Isten színe elé állított. A gyónások során Pio atyát egyáltalán nem érdekelte, hogy milyen kép él bennünk önmagunkról. Azzal kezdte, hogy lerombolta ezt a képet, hogy ne csapjuk be önmagunkat, és minél inkább képesek legyünk Isten jelenlétének valóságában élni.

Jelképek – A gyertya

Guardini nyomán

Talán emlékszel még arra, hogy amikor elsőáldozó voltál, meggyújtották kezében a gyertyát. Az égő gyertya fényénél tetted le a hitvallást. Megvallottad hitedet a rokonok és a barátaid előtt.

A gyertya sok másnál kifejezőbb és szebb jelkép, amely kifejezi azt, hogy valaki lemond saját akarataról, és mások szolgálatára fordítja idejét, erejét.

A gyertya ott áll az oltáron – kiemelkedve – a gyertatartón. Tetején lobog a láng, és így alakul át meleg, sugárzó fénné.

Nem érezted-e, hogy amikor előtte állsz, valami egészen nemes érzés támad lelkedben? Gondold meg, hogy minden azt mondja benne: „*Készen állok!*” És teljesen felemésztja magát hivatása teljesítésében, miközben fénné és hővé alakul át.

A gyertya lehetne a te életed kifejezője, jelképe. Ne fuss el hivatásod előtt! Légy állhatatos! Mondd: „*Itt vagyok, Uram!*” Az élet legmélyebb értelme az, hogy az ember feleméssze magát igazságban és szeretetben Istenért – embertársaiért – miként a gyertya is teljesen fénné és hővé alakul át.

Emmanuelle nővér, a kairói rongyszedők barátja

Salamon Viktória

Húsz éves volt, amikor szerzetesnővér lett. Franciaországból Törökországba, majd Tunéziába és Egyiptomba került, hogy a rend ottani iskoláiban az előkelők gyermekeit irodalomra és filozófiára tanítsa.

Hamar felfigyelt a szegények tömegére, és már, mint tanárnő is igyekezett törődni a nyomorban élőkkel. 62 éves volt, amikor a rendi előjáró engedélyével kiköltözött Kairó egyik szegénytelepére. Itt az emberek a szemétkben, a szemétkből élnek. Lakásuk bádogviskó.

Emmanuelle nővér egy 2x3 méteres, fából készült konyhába költözött. El-

ragadó mosolya és kedves, figyelmes magatartása megnyitotta a szíveket. Először a gyermekekkel kezdett foglalkozni. A kicsikkel játszott, a nagyobbakat írni, olvasni tanította. Lassan az édesanyák is megkeresték, tanácsokat kértek tőle. Orvos, lelkipásztor és tanító volt egy személyben.

Húsz éven keresztül élt és dolgozott Kairó szegényei között. Erőforrása a mindennapi szentmise volt.

Gyakran mondta: „*Szép az élet, igen, az élet szép a szemétkben és nyomorban is, ha szeretjük egymást, ha egymásért élünk, és ha mindent megosztunk egymással.*”

Adományokból több szemétktelep mellett óvodák, iskolák, egészségházak épültek. A nyomortanyák apostola 93 éves volt, amikor a francia köztársasági elnök becsületrenddel tüntette ki. Emmanuelle nővér munkáját Isten áldása kísérte, és követőket vonzott a szegények közötti szolgálat folytatására.

Kitalálod? – Szent vagyok, de hogy hívnak?

1. Róma a városom, csak az a kérésem: Legyetek jók, ha tudtok!
2. Az egyházi zene védőszentje vagyok, tudtam orgonán is játszani.
3. Apostol vagyok, mégis kardot tartok a kezemben.
4. Wartburgban laktam, szerettem a rózsákat és a szegényeket.
5. Balszerencsés vadászat áldozata lettem, pedig apám intelmeket intézett hozzám.
6. Torinóban gyűjtöttem össze a hajléktalan fiúkat, számukra oratóriumot alapítottam.
7. Nem vagyok íjász, mégis nyílvevesszőkkel ábrázolnak.
8. Lovagkirály vagyok, de tudom, hogy az imádság a legerősebb fegyver.
9. Nem vagyok magyar, pedig Pannóniában születtem, a köpenyemet kettévágtam.
10. Apám és anyám fogadalmát én teljesítettem, egy sziget is őrzi nevemet.

?

Megoldás: 1. Néh Szent Fülöp, 2. Szent Cecília, 3. Szent Pál, 4. Szent Erzsébet, 5. Szent Imre, 6. Don Bosco Szent János, 7. Szent Sebestyén, 8. Szent László, 9. Szent Márton, 10. Szent Margit

Becsengettek...

Várhelyi Tamás

Atanévkezdés, a csengetés szól pedagógusnak, szülőnek és főként a diákoknak. Megköszönve a tartalmas nyári vakációt, az új iskolaév kezdetén ismét felhangzanak a Szentlélek Isten kegyelmét hívó imák: Jöjj el, Szentlélek Úristen! Áraszd ki kegyelmedet!

Természetes, hogy ha valamilyen új dologba kezdünk, segítséget és támogatást kérünk. Kitől is kérhetnénk ezt, ha nem attól a Szentlélektől, aki a világ teremtésétől fogva jelen van, és akit Jézus elküldött pünkösdkor tanítványaihoz, aki bátorságot és reménységet hozott szívükbe.

Az új tanév számtalan lehetőséget, megannyi feladatot tartogat. Jó alkalom arra is, hogy újult erővel, elhatározással, szolgálatkész lelkülettel álljanak az oltárhoz a már régebb óta szolgáló, és a kezdő ministránsok. Különösen is szép elhatározás lenne így a Papság Évében, ha minél több ministráns sorakozna fel szentmiséről szentmisére, Jézust szolgálva templomainkban. Kérjük a Szentleket, hívja fiataljainkat az oltárszolgálatra, mi pedig segítsük, buzdítsuk őket a hívó szó meghallásában!

A ministráns tízparancsolat

1. Ha az oltár előtt állsz,
Nem a papnak ministrálsz,
Jézusunk van itt jelen,
Ő figyel rád szüntelen.
2. Magadat hát szedd össze,
Kezed-lábad tedd össze,
Gyorsan járni nem szabad,
Jó ministráns nem szalad.
3. Mindent megfontoltan tégy,
Szeleburdi sose légy,
Ne lépj oldalt se hátra,
Rá ne lépj a ruhádra.
4. Felfelé lépj jobb lábbal,
Ha fordulsz ne légy háttal,
Se papnak se oltárnak,
Lassan fordulj megvárnak.
5. Hogyha ketten fordultok,
Szembe nézzen arcotok,
Ne bámulj, vigyázz-ba állj,
Társadnak ne dirigálj.
6. Ne lógasd le a fejed,
Meg ne fordítsd a fejed,
Ha nézni kell oldalra,
Szemed fordítsd csak balra.
7. Társadra nyugodtan várj,
Egyszerre lépj, térdelj, állj,
Irányít a vezető,
Mindig csak a jobb első.
8. Halkan csengess, ügyesen,
Sekrestyében csend legyen,
Ne ugrálj és ne mászkálj,
Egy helyben légy, csendben várj.
9. Imákat tudd pontosan,
Mond jól szépen, hangosan,
Hadd mondják az emberek,
Jó ministráns a gyerek.
10. Ha mindnyájan így teszünk,
Legjobb áldást mi veszünk,
Angyalokkal szolgálunk,
Majd ha mennyekbe szállunk.

Keresztrejtvény

1.	□ □ □ □ □ □ □
2.	□ □ □
3.	□ □ □ □ □ □ □ □
4.	□ □ □ □ □ □ □ □ □ □
5.	□ □ □
6.	□ □ □ □ □ □ □ □ □ □
7.	□ □ □ □
8.	□ □ □ □ □ □
9.	□ □ □ □ □ □
10.	□ □ □
11.	□ □ □ □ □ □ □ □
12.	□ □ □ □ □ □ □ □ □ □
13.	□ □ □ □ □ □ □ □ □ □
14.	□ □ □ □ □ □

1. Jézusi tanítvány; 2. parancsolatok száma; 3. pap ruhája;
4. egyházmegyénk vértanú papja; 5. szentségek száma; 6. egyházmegyénk védőszentje; 7. ilyen színű a nagybőjti miseruha;
8. templom tornyából szól; 9. templom tetején is van;
10. az egyik kis kancsóban ez van; 11. Szent Miklós hónapja;
12. Jézus fejére tették gúnyból; 13. Oltáriszentség;
14. főpásztor más szóval

A hazai katolikus sajtó története

Rochlitz Bernadett

Jézus Krisztus missziós parancsának alapján az Egyház feladatának tartja, hogy a tömegtájékoztatási eszközökkel is továbbítsa az üdvösség híréét.

A hazai katolikus sajtó legkiemelkedőbb apostola a XX. század elején Bangha Béla jezsuita szerzetes volt, aki az akkor eluralkodó, a kereszténységet hamis színben feltüntető liberalizmus térnyerésének azzal igyekezett gátat szabni, hogy 1917-ben létrehozta a Központi Sajtóvállalatot, amely a világháborút és a kommun bukását követően négy országos napilapot adott ki (Nemzeti Újság, Új Nemzedék, Új Lap és a német nyelvű Pester Zeitung). A részvénytársaság ezen kívül számos heti- és havi lap, a munkásságnak szóló tíz periodika (Magyar Vetés, A Dolgozó Nő), valamint mintegy 85 egyházi és hitbuzgalmi, tudományos, kulturális, egyesületi és ifjúsági lap megjelenítésében közreműködött (Katolikus Alföld, Szombathelyi Katolikus Tudósító, Szent György Képes Sportlap).

Az 1940–45 közötti időszakra vonatkozóan Magyar Ferenc a Magyar Katolikus Almanach 1988-as kiadásában 174 olyan kiadványt sorol fel, amelyek egyházi fórum irányítása alá tartoztak: 5 országosan és 31 nagyobb körzetben terjesztett napi- és hetilap (Somogyi Újság, Népujság), 21 folyóirat (Utunk, Jelenkor, Vigília), 34 egyházmegyei vagy egyházközségi időszaki lap (Egri Egyházi Közlöny), 17 egyesületi vagy mozgalmi kiadvány (Katolikus Munkáslap, Dolgozó Fiatalság), 11 szerzetesrendi (Szalézi Értesítő) és 24 pedagógiai, illetve családi lap (Magyar Tanító, Családi Kör), 7 nemzetiségi orgánium (Katholisches Kirchenblatt, Naša Zastava), valamint 24 hitbuzgalmi, liturgikus és missziós lap (Szent Terézke Rózsakertje, Világposta).

Közülük csaknem a felét Budapesten szerkesztették, ötöt adtak ki Kolozsvárott, hármat-hármat Kassán, Rozsnyón, Nagyváradon. A II. világháborút követő években a nyomdák államosítása és a lapengedélyek megvonása miatt a kiadványok nagy része megszűnt.

Két sajtótermék vészelté át a XX. század viharait: az egyik az 1910-ben alapított Magyar Kurír, amely korábban megelőzi az európai katolikus hírszolgálati irodákat. A Magyar Katolikus Püspöki Konferencia felhivatalos napilapja ma már csak elektronikus formában jelenik meg az egyetemes és a magyar egyház hírével. A másik lap a Vigília, amelynek egy-egy száma körül olyan neves egyéniségek bábáskodtak,

mint Sík Sándor, Mihelics Vid, Rónay György, Babits Mihály, Harsányi Lajos vagy Mécs László. Ugyancsak nagy múlttal bír az Új Ember, amely 1945 augusztusától jelenik meg folyamatosan – az 1956-os forradalom leverését követő féléves betiltást leszámítva. Az Új Ember mára már egész lapcsaládot jelent (Familia, Testvérek, Teofil, Adoremus és Adoremus Junior, valamint a Mértékadó nevű műsorújság).

A katolikus.hu internetes oldal média rovata jelenleg mintegy száz hazai és tíz határon túl magyarul megjelenő elektronikus és nyomtatott kiadványt tart számon: három rádióállomást (Magyar Katolikus Rádió, Szent István Rádió, Mária Rádió), két hetilapot (Új Ember és Keresztény Élet), 12 országos periodikát (Jel, Népek Missziója, Képmás), 8 folyóiratot (Teológia, Távlatok), 9 egyházmegyei lapot (Martinus, Hitvallás, SZEM), hat szerzetesi közösségi újságot (A Lélek Szava, Miasszonyunk Híradója), lelkeségi mozgalmak lapjait és számos egyházközségi kiadványt (Ferenc és Testvérei, Igazgyöngy, Harangszó – e címmel négy lap is jelentkezik).

Krisztus követésére azonban nem csak – a ma még csekély számúnak mondható – egyházi kiadványok buzdítanak. Hitvalló újságírók dolgoznak a hazai média minden területén, akik arra törekszenek, hogy a keresztény világnézet alapján az igazság igényének megfelelően tájékoztassanak az egyház életéről és a világ dolgairól.

Könyvajánló – Hír + érték = Hírérték?

Paksa Balázs, Forrás: www.igen.hu

Napjaink botrányteltett médiavilágában talán meglepő, de létezik olyan újságírói magatartás, amely nem tetszeleg az objektivitás szerepében, ám nem csapja be az olvasókat. Amely vállalja bizonyos értékek iránti elkötelezettségét, de nem szónokol a szakzerű információszolgáltatás helyett. Amely tud igent mondani bizonyos gazdasági és társadalmi törekvésekre, de nem szolgál ki feltétlenül semmilyen csoportosulást. Így fogalmazznak e figyelemreméltó kötet szerzői: Bethlenfalvy Gábor és Szőnyi Szilárd, akik maguk is szakmabeliek, emellett hitvalló keresztény emberek.

Borókai Gábor szavai pedig tökéletesen jellemzik a néhány éve megjelent vékony, de annál fontosabb Hír-érték című könyvet: „*Más ez a könyv, mint amiket eddig olvastam vagy böngésztem, s amelyek a sajtómunka legfontosabb szabályait, fogásait igyekeztek rendszerbe rendezni. Azok úgy tettek, mintha az újságírást steril körülmények között is művelhetnék és művelnék. És mintha az újságírók hideg fejű, hideg szemű, csak a szakmai szabályokra összpontosító, motorikus figurák lennének. Holott – meggyőződésem – nem azok. Az újságírók nagyon is emberek. Olyanok, akiknek nemcsak pontos világtképük, határozott értékrendjük és véleményük van, de érzelmeiktől sem mentesek. Tehát valamilyenek. A jó újságírók felkészültek, tájékozottak – és valamilyenek. A semmilyenektől tartok. Akkor is, ha sokat tudnak. Mert ők önmagukról sem mondanak igazat. Más ez a könyv, mint a többi. Nem bírják a semmilyenég álarca mögé. Érdeemes a figyelemre.*”

Bethlenfalvy Gábor, Szőnyi Szilárd: Hír-érték / IGEN Kulturális Egyesület / Budapest / 2005 / 126 oldal / Fogyasztói ára: 1500 Ft

Fókuszban – programok, események

szeptember 18. (péntek)

Karitás önkéntesek képzése (Szombathely, Martineum Felnőttképző Akadémia)

szeptember 19–20. (szombat–vasárnap)

11 óra Kulturális Örökség Napjai című rendezvénysorozat (Kemestaródfa, Miród–forrás)

15 óra Kulturális Örökség Napjai című rendezvénysorozat (Nick, Szent Anna–templom)

szeptember 25–27. (péntek–vasárnap)

Sajtóapostolok VIII. Országos találkozója (Szombathely, Martineum Felnőttképző Akadémia)

szeptember 26. (szombat)

19 óra Német nyelvű püspöki szentmise (Szombathely, Székesegyház)

24 órás szentségimádás (Szombathely, Szent György-templom – Herény)

október 3. (szombat)

Karitás önkéntesek képzése (Szombathely, Martineum Felnőttképző Akadémia)

október 4. (vasárnap)

Templombúcsú (Maróc, Rózsafüzér Királynője–templom)

október 8. (csütörtök)

19 óra Szentségimádás papokért és papi hivatásokért (Szombathely, Székesegyház)

október 4. (vasárnap)

Templombúcsú (Kissziget, Magyarok Nagyasszonya–templom)

Templombúcsú (Lasztonya, Rózsafüzér Királynője–templom)

Fiatalok kirándulnak székelyföldön.

A faluba visszamenet eltévednek.

Az arra érkező székely bácsit kéri meg segítségre:

– Elnézést bátyánk, messze van ide a falu?

Mire a székely bácsi:

– Hát ide 10 km légvonalba' de tudok egy rövidebb utat...

* * *

A székely fiú vacsora közben így szól az anyjához:

– Édesanyám, nem elég savanyú ez a káposzta.

– De hát fiam, ez nem savanyúkáposzta, hanem mákostészta.

– Annak elég savanyú.

* * *

Egy kisvárosban híre kel, hogy Pista bácsi a 100. születésnapját ünnepli. Aki találkozik vele, mindenki megdicséri, hogy a kora ellenére milyen friss és fiatalos, kérdezik az ismerősök, hogy mi a titka.

– Tudják, már 75 éves házasságunk a feleségemmel – meséli az öreg.

– Még az elején megegyeztünk, hogy ha összekapunk valamin, és kiderül, hogy kinek nem volt igaza, akkor az elmegy és tesz egy nagy sétát. Hát, ez az oka, hogy közel 75 éve minden áldott nap sétálok egyet a jó levegőn...

